

[Socialministeren]

af de mange vidtløftige tal, der er blevet nævnt, er ikke ensbetydende med, at jeg dermed har accepteret rigtigheden af dem. Det kunne jo ligge i hr. Erik B. Smiths betragtninger. Jeg ville i hvert fald få problemer med formanden, hvis jeg skulle kommentere eksakt hvert eneste tal, der har været nævnt.

Jeg forstår ikke, at hr. Erik B. Smith begynder at tale om ulovlig praksis på nuværende tidspunkt. Hr. Erik B. Smith, der er socialekspert, ved jo bedre end nogen, at det regelsæt, vi lever med på nuværende tidspunkt, hviler på skønsprincippet, og at der derfor er mulighed for for kommunerne selv at skønne, hvor meget de vil give. Vi har en række eksempler på, hvad der gives i kommunerne. Der er for et betydeligt antal kommuner en ensartet praksis, og så er der andre, der svinger meget. Det, der sker fra 1. januar 1984, er jo, at vi får en retsbestemt ydelse på dette område, så begrebet ulovlig praksis synes jeg var meget uheldigt i denne sammenhæng.

Så vil jeg godt sige om totaltallet af personer på bistandshjælp, at den debat synes jeg faktisk er uinteressant. Jeg kan ikke forstå, at hr. Erik B. Smith bliver ved med at køre på, om det nu er familier eller enkeltpersoner osv. Vi har en officiel statistik. Det er Danmarks Statistik, det drejer sig om, og det er familier, det drejer sig om. Hr. Erik B. Smith ved også godt, at langt de fleste, som er på den laveste sats, er enlige, og derfor er det stort set det tal, Danmarks Statistik har, plus nogle lagt til, som er ægtefæller; men det er et meget lille antal. Men det, hr. Erik B. Smith gør i den offentlige debat, er, at han begynder at tælle børnene med, og skulle vi også gøre det i arbejdsløshedsforsikringen, i sygedagpengeordningen og på andre områder, vil jeg nok sige, at så bliver der kaos omkring de statistiske opgørelser. Derfor synes jeg, det var klogt, om vi holdt os til de begreber, som Danmarks Statistik opererer med, og det er dem, vi har omtalt her.

Steenholdt (Grøn.):

Jeg har med beklagelse konstateret, at Danmarks tilskud, de såkaldte bloktilskud, til Grønland udhules som følge af regeringens saneringspolitik.

Jeg vil, så stærkt som jeg kan gøre det, anmode regeringen om ved disse nedskæringer

at alvorligt at tænke på, at hver en krone, der trækkes fra Grønlandsbudgettet, gør mere ondt end den krone, der spares i Danmark, på grund af Grønlands meget følsomme økonomiske situation.

I den sidste tid har det her i folketinget vist sig, at situationen er meget anspændt, og det er gået ud over regeringens og folketingets funktionsdygtighed. Der har gang på gang været tale om valg, og det understreger den anspændte situation.

Jeg betragter det nuværende opgør som et rent dansk anliggende, et opgør mellem de danske partier. Til trods for finanslovens senere hen uundgåelige påvirkning af det grønlandske samfund finder partiet atassut, at det er rigtigst at afstå fra at stemme ved den afsluttende stemmeafgivning om finansloven for 1984.

Poulsaard (FP):

Nu er det ikke alle seere, der har fulgt med hele dagen. Vi, der har fulgt med og hørte hr. Svend Auken her i formiddags, måtte jo knibe os selv lidt i armen. Drømte jeg, eller var jeg vågen? For hvad var det, vi fik at vide? Det var udlandets skyld, at det hele var gået så fremragende, og da socialdemokratiet sad på flæsket, var det også det væmmelige udland, der var skyld i, at det gik så kolossalt dårligt. Det er søreme synd, at udlandet er så ondt mod socialdemokratiet. Nej, hr. Svend Auken, sandheden er den, at socialdemokratiet kun duer til at regere, når der skal deles penge ud, og derfor synes jeg også, jeg havde ret, den dag en avis spurgte mig: hvis nu julemanden havde levet rigtigt, hvilket parti havde han så stemt på? Så sagde jeg; han havde selvfølgelig været socialdemokrat. For det første er han rød, og for det andet deler han gaver ud, så det er klart, at han havde været socialdemokrat. (*Munterhed*).

Der skal ikke herske den mindste tvivl om, at fremskridtspartiet hellere ser hr. Poul Schlüter på statsministertaburetten, end vi ser en socialdemokratisk statsminister, men så må regeringen også lære at forstå, at der skal tages hensyn til de ønsker, som fremskridtspartiet har, og det er jo meget, meget beskedne ønsker, vi har.